

790 Ó Jezu, hoste nebeský

transpozice 4

1. Ó Je - zu, hos - te ne - bes - ký, tys vzác - ný po - klad můj, ó
 slad - ký Chle - be an - děl - ský, zvol v srd - ci mém byt svůj. Já lač - ním, ty mne
 na - krm zas, já ží - zním, ty mou ží - zeň zhas a vždy mne o - pa - truj.

2. Ó Jezu, bloudím, dej mi jít
 jen cestou života,
 jsem nevidom, tvá zář mi sviť,
 ať prchne mrákota.
 Jsem nuzný, pomoz v chudobě,
 těch darů, jež máš v zásobě,
 mně dej tvá dobrota.

4. Ó Jezu, tys mou nadějí,
 jen na tě spoléhám,
 již nelkám, již se nechvěji,
 když tebe, Jezu, mám.
 Jsem sluha tvůj, tys velitel,
 já tvor, a ty můj Stvořitel,
 ty Bůh, a já tvůj chrám.

3. Ó Jezu truchlím, ty mne těš
 v mé bídě, úzkosti,
 jsem sláb, mně ku pomoci spěš
 v mé nestatečnosti.
 Jsem poutník, pouť má daleká,
 však duše má se neleká,
 když ty jen se mnou jdeš.

5. Ó Jezu, tobě poctu vzdej
 tvých vyvolených sbor,
 tvou oslavou se ozývej
 ves, město, sad i bor.
 Kloň každé se ti koleno,
 a cokoli je stvořeno
 tvou chválu věčně pěj.

2. Ó Je - zu, bloudím, dej mi jít jen ces - tou ži - vo - ta, jsem

ne - vi-dom, tvá zář mi sviť, ať prch-ne mráko - ta. Jsem nu-zný, po-moz

v chudo - bě, těch da - rů, jež máš v zá-so - bě, mně dej tvá dob-ro - ta.

3. Ó Je - zu truchlím, ty mne těš v mé bí - dě, ú - zkos - ti, jsem

sláb, mně ku po - mo - ci spěš v mé ne - sta - teč - nos - ti. Jsem po - ut - ník, pouť

má da - le - ká, však du - še má se ne - le - ká, když ty jen se mnou

4. Ó Je - zu, tys mou na - dě - jí, jen na tě spo - lé - hám, již

nelkám, již se ne - chvě - ji, když te - be, Je - zu, mám. Jsem slu - ha tvůj, tys

ve - li - tel, já tvor, a ty můj Stvo - ři - tel, ty Bůh, a já tvůj chrám.

5. Ó Je - zu, to - bě po - ctu vzdej tvých vy - vo - le - ných sbor, tvou

o - sla - vou se o - zý - vej ves, měs - to, sad i bor. Kloň kaž - dé se ti

ko - le - no, a co - ko - li je stvo - ře - no tvou chvá - lu věč - ně pěj.